

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Cojocaru Dorin în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2021, în cauza penală în privința inculpatului

Cașu Mihail XXXXX, născut la XXXXX, originar din r-nul XXXXX și domiciliat în mun. XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.01.2019 - 02.04.2021;

Instanța de apel: 25.05.2021 - 08.06.2021;

Instanța de recurs: 17.08.2021 - 01.12.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 02 aprilie 2021, Cașu Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 550 unități convenționale, echivalentul a 27 500 lei.

S-a dispus a încasa din contul lui Cașu Mihail cheltuielile judiciare în mărime de 768 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Cașu Mihail, la 3 noiembrie 2018, aproximativ la ora 22.30, având intenția săvârșirii unui act de huliganism, încălcând ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei și amenințarea cu aplicarea violenței asupra acesteia, precum și de acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, dându-și seama de acțiunile sale prejudiciabile, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, aflându-se în loc public și anume în curtea blocului locativ amplasat pe XXXXX, a inițiat un conflict cu cet. Ovcinikov Vladimir, numindu-l cu cuvinte necenzurate și aplicând față de acesta violență fizică.

Ulterior, în continuarea acțiunilor sale criminale, Cașu Mihail, acționând prin intenție directă, fără careva motive întemeiate, având un comportament agresiv, demonstrând o lipsă totală de cultură și tulburând grosolan ordinea publică, l-a lovit cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului pe Ovcinikov Vladimir, astfel cauzându-i părții vătămate Ovcinikov Vladimir conform raportului de expertiză

judiciară nr.XXXXX - fractura apicală a oaselor nazale fără deplasare, echimoză la nivelul spinei nazale, care au putut fi cauzate în rezultatul unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Cașu Mihail în baza art.287 alin.(1) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei și amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

3. Avocatul Dorin Cojocaru în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Cașu Mihail să fie achitat de comiterea infracțiunii incriminate, pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale avocatul a invocat că, potrivit rechizitoriului, inculpatul de facto a fost pus sub învinuire potrivit prevederilor art.287 alin.(1) Cod penal.

În viziunea apărării, în cadrul cercetării judecătorești au fost stabilite și elucidate circumstanțe importante în prezenta cauză care au un rol deosebit de a constata încadrarea greșită a faptei comise.

Analizând probatoriul prezentat de către acuzare și cercetat în cadrul ședințelor de judecată, apărarea a considerat că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii, de huliganism agravant de care este învinuit nu a fost demonstrată.

A notat că, de către acuzare nu au fost prezentate probe care ar demonstra faptul că anume inculpatul a comis acțiunea de huliganism. Practic întreg probatoriul acuzării se bazează doar pe declarațiile părții vătămate, care având motive de ură față de Cașu Mihail a inventat sau i-a dat o conotație exagerată speței date. Fapt demonstrat inclusiv prin divergențele din declarații date atât la etapa urmăririi penale cât și în instanța de judecată.

Avocatul a criticat declarațiile părții vătămate, precum că a fost lovit în regiunea feței cu capul. Or, aceste alegații vin în contradicție și nu este clară concluzia raportului de expertiză care califică vătămarile ca fiind ușoare. Totodată, avocatul a semnalat faptul că în rechizitoriu acuzare face trimitere la un alt raport cu nr. XXXXX, pe când instanța în sentință se expune doar asupra raportului nr. XXXXX.

A relevat că, printr-o asemenea abordare a situației, instanțele de judecată și-au asumat rolul de acuzare, ceea ce este interzis atât de Codul de procedură penală, cât și jurisprudența CEDO. La caz, a indicat că instanța de judecată nu este în drept să completeze învinuirea cu circumstanțe care ar justifica-o și care ar agrava situația inculpatului, întemeind soluțiile pe presupuneri și dubii.

De asemenea, a criticat argumentele reținute de prima instanță precum că partea vătămată în urma loviturilor (a amețit, și-a pierdut cunoștința, dar tot odată dânsul se apăra), acțiuni care fizic nu pot surveni.

Mai mult, prima instanță nu a dat apreciere argumentului că, partea vătămată

era în stare de ebrietate și a provocat acel conflict, fapt confirmat de toți martorii.

4. Prin decizia Colegiului penal Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2021, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță la pronunțarea sentinței, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că, inculpatul Cașu Mihail a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a apreciat că, prima instanță a adoptat o soluție corectă la caz, de condamnare a inculpatului Cașu Mihail, or, prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate de recunoaștere a vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii, stabilirea și individualizarea pedepsei.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță corect și justificat și-a motivat soluția în sentință, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a reținut că, infracțiunea s-a consumat din momentul în care inculpatul Mihail Cașu a încălcat ordinea publică, fapt ce denotă că în acțiunile acestuia sunt prezente anume elementele infracțiunii de huliganism, în situația în care, obiectul infracțiunii de huliganism a fost confirmat integral prin declarațiile părții vătămate, prin declarațiile martorilor, care au menționat în cadrul cercetării judecătorești că, infracțiunea a fost comisă în curtea blocului locativ.

Totodată, instanța de apel a relevat că, starea de fapt și de drept stabilită prin sentință concordă cu probele administrate și apreciate de prima instanță. Or, probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, au fost obținute legal, sânt admisibile conform prevederilor art.95 Cod de procedură penală și sânt apreciate conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală.

Prin urmare versiunea înaintată de partea apărării, precum că inculpatul nu a comis infracțiunea de huliganism, instanța de apel o apreciază ca fiind fără suport probatoriu, devreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și apreciate de primă instanță - relevate în cuprinsul sentinței, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii imputate inculpatului.

Astfel, instanța de apel a reținut că nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpatului, devreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și apreciate de prima instanță - relevate în cuprinsul sentinței, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii respective de către inculpat. Versiunea inculpatului reprezintă opinia subiectivă a părții apărării, ce se combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză, astfel fiind apreciată ca o tentativă de a evita răspunderea penală pentru fapta săvârșită.

În contextul evaluării activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor

administrare în cauză, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile cuprinse în sentință, dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal.

Prin urmare, cu referire la alegațiile avocatului invocate în cererea de apel cu referire la faptul că vinovăția inculpatului de comiterea huliganismului nu a fost demonstrată, instanța de apel le consideră pur declarative și nefondate, or, în acțiunile inculpatului Cașu Mihail se stabilesc elementele atentării la regulile sociale și morale de conviețuire, care au fost încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ, printr-o obraznicie deosebită, or în viziunea inculpatului, plasarea de către partea vătămată a automobilului într-un loc, pe care acesta îl considera eronat drept proprietate privată și nesupunerea cerințelor de a muta în altă parte automobilul, a fost înjositor pentru el, ce a determinat răfuiala fizică cu acesta, prin aplicarea unui șir de lovituri violente cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, inclusiv în prezența unor persoane terțe, care nu au luat parte la această situație de conflict iscat spontan.

Totodată, instanța de apel a specificat și faptul că intensitatea acțiunilor violente comise de inculpat ca rezultat al încălcării grosolane a ordinii publice este lesne de sesizat după caracterul, gravitatea și localizarea vătămarilor corporale constatate de experți pe corpul părții vătămate Ovciniov Vladimir, iar mecanismul de formare a acestora cu siguranță într-un mod plauzibil demonstrează acțiunile active de agresiune ale inculpatului și nicidecum niște procedee de autoapărare de la pretinsele atacuri ale părții vătămate, or pe corpul inculpatului nu au fost identificate vătămări corporale specifice agresiunii.

De asemenea, cu referire la argumentul invocat de către partea apărării privind faptul că prima instanță s-a expus doar asupra raportului nr. XXXXX din XXXXX pe când acuzarea în rechizitoriu face trimitere la un alt raport cu nr. XXXXX din XXXXX, instanța de apel a reiterat că, prin raportul cu nr. XXXXX din XXXXX a avut loc constatarea leziunilor corporale cauzate în urma conflictului nominalizat în speță, pe când prima instanță s-a expus asupra raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din XXXXX la baza căruia a stat raportul de constatare nr. XXXXX din XXXXX, în acest mod prima instanță procedând corect și întemeiat s-a expus doar asupra concluziilor medicilor legiști indicate în raportul de expertiză judiciară.

Cu referire la argumentul invocat de către apelant privind faptul că prima instanță nu s-a expus asupra argumentului dacă partea vătămată era în starea de ebrietate, instanța de apel a ajuns la concluzia că sunt nefondate și lipsite de careva probatoriu, or, atât de către organul de urmărire penală cât și de către prima instanță nu a fost constatat faptul că partea vătămată a fost în stare de ebrietate în momentul când a avut loc conflictul.

Prin urmare, instanța de apel este ferm încrezută de constatările primei instanțe asupra calificării și încadrării juridice a faptei inculpatului Mihail Cașu, care au fost deduse din caracteristicile infracțiunii de huliganism descrise mai sus.

Așadar, instanța de apel a reiterat, că reieșind din dispoziția art.287 Cod penal, din care, chiar dacă nu se desprinde că infracțiunea de huliganism trebuie neapărat a fi săvârșită într-un loc public, totuși obligatoriu este modul public al infracțiunii de huliganism, adică actele huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane sau rezultatul devine inevitabil cunoscut altor persoane, și în acest sens reține, că

analizând în parte acțiunile inculpatului în coraport cu prevederile legii penale, stabilește cert că actele huliganice ale inculpatului s-au petrecut într-un loc accesibil publicului, au devenit cunoscute și altor persoane, și anume martorului Ciornîi Oleg, care se afla la momentul comiterii acțiunilor infracționale comise de inculpat.

Mai mult, având în vedere locul unde au avut loc comiterea infracțiunii, adică în incinta curții blocului locativ, în opinia instanței de apel, actele huliganice ale inculpatului au devenit cunoscute atât martorului care era prezent atât și altor persoane care au fost prezente la sosirea colaboratorilor de poliție și ambulanței.

În continuare, instanța de apela apreciat critic și declarațiile inculpatului Cașu Mihail care a afirmat, că nu a aplicat careva lovituri părții vătămate, ba din potrivă partea vătămată a fost persoana care a iscat conflictul, aplicându-i o lovitură inculpatului, interpretându-le ca fiind o tactică de apărare a acestuia, date de către inculpat în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru faptele comise.

4.2. Cu referire la individualizarea pedepsei, instanța de apel a conchis că prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art.7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, conform art.16 alin.(3) Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Mihail Cașu, în funcții de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave. De asemenea, corect au fost reținute următoarele circumstanțe atenuante: săvârșirea de către acesta pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, careva circumstanțe agravante la examinarea cauzei și la stabilirea pedepsei inculpatului nu au fost stabilite.

Reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite, ținând cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și a altor persoane, instanța de apel a concluzionat că prima instanță corect a considerat că inculpatul Cașu Mihail urmează a fi condamnat în baza art.287 alin.(1) Cod penal, prin stabilirea unei pedepsei sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 27 500 lei.

4.3. Totodată instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 143, 227, 229 Cod de procedură penală, a considerat întemeiată concluzia instanței ierarhic inferioară cu referire la admiterea solicitării acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor suportate pentru desfășurarea procesului penal legate de administrarea probatoriului, or, probarea vinovăției acestuia a necesitat antrenarea unor resurse financiare și umane din partea statului, care nu aveau să fie cheltuite în cazul în care inculpatul nu comitea faptele prejudiciabile imputate.

5. Avocatul Dorin Cojocarul în numele inculpatului, în temeiul pct.8), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, contestă cu recurs hotărârile adoptate și solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Cașu Mihail să fie achitat de comiterea infracțiunii incriminate, pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale, avocatul invocă argumente similare celor din apel,

suplimentar indică că contrar argumentelor reținute în decizia instanței de apel, probele aduse de acuzare nu coroborează între ele, dar se contrazic. La fel, a criticat dispunerea instanțelor de fond de a încasa din contului lui Cașu Mihail suma de 768 lei cu titlu de cheltuieli suportate de stat întru efectuarea expertizei judiciare. Sub acest aspect, a reiterat prevederile alin.(1) și (2) din art.227 Cod de procedură penală, conform cărora, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, sume care sunt alocate de stat.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de avocat, menționând că acestea urmează a fi respins ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul acestuia invocă temeiurile pentru recurs stipulate la pct.8), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, însă motivează recursul doar sub aspectul temeiului de casare prevăzut la pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În esență, avocatul invocă că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele administrate în cauză, ajungând neîntemeiat la concluzia condamnării inculpatului Cașu Mihail în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, de asemenea semnalând faptul că cheltuielile de judecată neîntemeiat au fost încasate.

Raportând norma de drept citată la circumstanțele cauzei, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Astfel, referitor la criticile expuse de către recurent, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind atributul exclusiv al instanței de fond și al instanței de apel.

Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la greșita reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptime, ci v-a verifica prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea încadrării juridice a faptelor săvârșite de inculpatul Cașu Mihail.

Mai mult ca atât, făcând o analiză minuțioasă a materialelor cauzei, Colegiul penal constată că, alegațiile recurentului privind pretinsa eroare judiciară reținută la calificarea juridică a acțiunilor inculpatului este vădit nefondată, iar instanța de apel corect a menținut soluția primei instanțe.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că prima instanță dispunând condamnarea lui Cașu Mihail în baza art.287 alin.(1) Cod penal, corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale inculpatului, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiind apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală..

Totodată, colegiul penal respinge argumentele invocate de către recurent că, instanțele ierarhic inferioare au reținut doar declarațiile părții vătămate care prezintă dubii și sunt contradictorii. Or, instanța de apel a reținut că, partea vătămată fiind audiată pe parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești, nu a dat declarații contradictorii, acestea fiind în coroborare cu restul probelor, inclusiv declarațiile martorilor.

În continuare, instanța de recurs ține să menționeze că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul penal atestă că, instanța de apel a stabilit prezența în acțiunile inculpatului Cașu Mihail atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, cât și cea care caracterizează latura subiectivă, precum și obiectul și subiectul infracțiunii, or, de către instanțele de fond cert s-a stabilit în acțiunile inculpatul Cașu Mihail a elementelor atentării la regulile sociale și morale de conviețuire, care au fost încălcate într-un mod demonstrativ, printr-o obrăznicie deosebită.

Astfel, se constată că în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Cașu Mihail, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din hotărârile instanțelor de fond, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în mod obiectiv, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

În plus, se reține că motivele invocate în recursul de pe rol, au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct.4. din decizie).

Astfel, analizând textul deciziei atacate în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi

examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cojocaru Dorin în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2021, în cauza penală în privința inculpatului *Cașu Mihail XXXXX*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 februarie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie